

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Udrag fra Johannes Ewalds samlede skrifter

Citation: Ewald, Johannes: "Johannes Ewalds samlede skrifter", i Ewald, Johannes: *Johannes Ewalds samlede skrifter*, Gyldendal, (1969), s. 381. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ewald06val-shoot-idm140353510530592/facsimile.pdf> (tilgået 24. juli 2024)

Anvendt udgave: Johannes Ewalds samlede skrifter

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

værdig, at nedlægge den for hans Kongelige Høyheds Fødder, som et ringe, men velmeent Offer af mit Hjerte, som et Pant paa den Varme, hvormed jeg og enhver Dansk føler hans Velgjerninger —

⁵ Af Medynk med min virkelig meget ulykkelige Skjæbne, ville Deres Høyvelbaarnhed tilgive mig, om jeg ved denne Leilighed, besværges Dem om at erindre sig den arme Digter, hvis heele timelige Lyksalighed beroer paa Deres Smil, og som vist ¹⁰ med den sandeste og dybeste Ærefrygt er Deres Høyvelbaarnheds

TIL FREDERIK MOLTKE.

Jeg havde, min kjæreste Ven — tillad mig det fortroelige, følelsesfulde Navn! — Jeg havde ikke ¹⁵ kundet formode, at min Efterladenhed i at skrive Dem til, skulde være blevet opvakt, eller egentligere sprenget ud af sin Søvn, ved saa tragicomisk en Anledning, som den, jeg nu har — Det lader virkelig, som at jeg ikke erindrede mine Venner, ²⁰ undtagen, naar jeg behøvede dem — og det Træk vilde klæde mig meget ilde, ifald jeg blev skildret — Men saa sandt som dette kunde være, saa er det dog og vist, at om de var ulykkelige nok til at behøve mig, da vilde jeg bande min Skjæbne ned ²⁵ i AfGrunden, om den ikke gav mig Bvne til at hjælpe dem — Og det forudsatt er jeg heller ikke meer ond, end man paa denne Jordklode sædvanligviis er — Lidt skjødesløs, uordentlig, pantagruelisk er jeg — og det tilgive mine sande Venner mig — ³⁰ Og deraf er De vist en — Og følgelig intet videre herom! — Men nu til Sagen! —

Jeg har i disse sidste otte Dage været i mit sædvanlige Fjerding-Aars Hurry Durry — Jeg maae, endskjønt jeg har meget at skrive, dog i en Hast ³⁵ først oplyse Dem dette —

Min Imagination nemlig, min heede luunefulde Indbildnings-Kraft, kan holde det ud omtrent i to